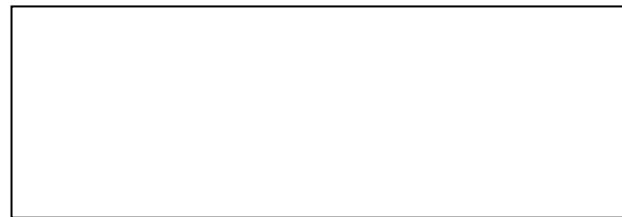

مرکز آموزش عالی فنی شهید شمسی پور تهران

تحقيق درسی: اخلاق اسلامی

استاد: حاج آقا صادقی

توسط دانشجو: مهدی طلائی اصل
۷۹۱۳۳۲۴۵

مقدمه

طرح برنامه های اسلام به صورت مسلکی اجتماع و با اصولی منسجم و هماهنگ و ناظر به زندگی فردی و اجتماعی انسان ها از ضرورت های امروز است. در این راه ، قرآن کامل ترین و موثق ترین سندی است که می توان به آن اتکا کرد. با تدبیر در آیات قرآن ، که خود هدف عالی قرائت و تلاوت آن است ، همگان به عیان می بینند که قرآن کتاب زندگی و آیه های آن تماماً آیه های زندگی و حرکت است :كتاب انزلناه اليك ل الخرج الناس من الضلالات الى النور^۱ و آموزه های نظری و علمی آن پیوسته و جملگی اجزای نظامی است که در آن، انسان دارای فطرت سلیم خدایی به انسانی کامل تبدیل می شود- انسانی که هم دنیای متعادل و موفقی دارد و هم از عاقبت نیکی برخوردار است ؛ انسانی که می داند با خود و خدایش چگونه باشد و با خلق به چه سان رفتار و عمر را چگونه سپری سازد و چگونه زندگی کند:انما المؤمنون الذين امنوا بالله و رسوله ثم لم يرتابوا و جاهدوا باموالهم و انفسهم فی سبیل الله اولئک هم الصادقون.^۲

اثر فرهنگ و سنت های جامعه در اخلاق

و اذا قيل لهم اتبعوا ماماً انزل الله قالوا بيل نتبع ما الفينا عليهء اباء ناـ

بقره : ۱۷۰

و چون به آنان [، مشرکان و کفار ،] گفته شود: از آنچه خدا فروفرستاده پیروی کنید ؛ گویند : [نه] ، بلکه از آنچه پدرانمان را بر آن یا فتیم پیروی می کنیم...

به مجموعه عقاید و تاریخ و آداب و رسوم و سنت های جامعه فرهنگ می گویند که به روح و فکر افراد آن جامعه شکل می دهد و زمینه ساز نیکی ها و نشتشی ها می شود . اگر آداب و عادات جامعه در جهت خوبی ها و صلاح باشد، صفات عالی انسانی رشد می کند و اخلاق افراد آن جامعه همسو با آن خواهد بود؛ همان طور که فرهنگ های آلوده و سنت های غلط و منحرف موجب پرورش اخلاق رذیله و پست می شود.

قرآن می فرماید: وقتی از کارفران و گنه کاران می پرسیدند که چرا اعمال زشت انجام می دهید و چرا مجسمه های بی روح را می پرستید و چرا دخترانتان را زنده به گور می کنید و چرا از راه خدا پیروی نمی کنید ؛ در پاسخ می گفتند: اقوام و پدرانمان را این گونه یافته ایم.

البته آیات ۲۱ سوره لقمان، ۱۰۴ مائدہ، ۷۸ یونس، ۵۲ تا ۵۴ انبیاء، ۷۶ تا ۷۴ شعراء، ۲۲ تا ۲۳ ز خرف نیز از جمله آیاتی است که در آنها ، تأثیر فرهنگ و سنت جامعه در اعتقادات و اخلاقیات انسانها بیان شده است .

در محیط پاک ، انسان های پاک پیدا می شوند

و البلد الطیب یخرج نیاته، باذن ربہ و الذی خبت لا یخرج

الانکدا کذاک نصرف الایت لقوم یشکرون

اعراف : ۵۸

و گیاه سرزمین پاک به اذن پروردگارش بیرون می آید؛ و از زمین
بد، جز اندک گیاهی پدید نمی آید. این چنین ما آیات

[توحید خود] را گوناگون می آوریم برای گروهی که سپاس می گزارند.
محیط زندگی اثر فوق العاده ای در روحیات و رفتار انسان دارد؛ زیرا انسان
طبیعتاً بسیاری از صفات و روحیات خود را از محیط کسب می کند. از این
رواسلام برای سالم سازی اجتماع و حفظ سلامت آن فرایضی همچون اقامه نماز
وامر به معروف ونهی از منکر و توصیه به حق وصبر رواجgeb کرده است تا
دایماً جامعه پالایش شود. خداوند در این آیه شریفه انسان را به گیاه و محیط
زندگی او را به زمین تشبيه کرده است که اگر شوره زار باشد، گرچه باران هم
بر آن ببارد، چیزی نمی روید؛ اما اگر حاصل خیز باشد، قطرات حیات بخش
باران مؤثر می افتد و گل و سنبل می روید.

اما باید دانست که انسان محکوم محیط نیست

یعبدی الذين ءامنو ان ارضی واسعه فایای فاعبدون

عنکبوت : ۵۶

ای بندگان من ، که ایمان آورده اید ، بی تردید
زمین من پهناور است. پس تنها مرا پرستش کنید.

قبل‌اً گفتیم که محیط در پرورش روحی و فکری انسان مؤثر است ، اکنون می گوییم محیط علت تامه برای خوب و یا بد بودن افراد نیست و هیچ کس نمی تواند بدی محیط زندگی خود را علت بدی خود بداند. قرآن به مؤمنان هشدار داده است که محیط بد هجرت کنند و خود و خانواده خود را از ورطه تباہی و گناه خارج سازند^۱؛ زیرا محیط آلوده دشمن فضایل اخلاقی مؤثر است.

پیامبر اکرم (ص)می فرمایند: «هر کس برای حفظ دین خود از جایی به جای دیگر (اگر چه فاصله آن کم باشد) هجرت کند ، مستحق بهشت است و هم نشین محمد و ابراهیم خواهد بود^۲».

راز کسب محبوبیت اجتماعی ایمان و عمل صالح است

ان الذين ءامنوا و عملوا الصالحة سیجیع لهم الرحمن ودا

مریم: ۹۶

خدای رحمان به زودی کسانی را که ایمان آورده و
عمل های شایسته کرده اند محبوب همه گرداند.

ایمان به خدا و عمل به آیین او جاذبه وکشش ایجاد می کند ، به طوری که حتی افراد ناپاک هم انسان مؤمن و نیکوکار را دوست دارند . در روایتی از پیامبر اکرم(ص) چنین آمده است : «هرگاه خدا بندۀ ای را دوست بدارد، به جبرئیل می گوید: ”من فلان بندۀ ام را دوست دارم. تونیز او را دوست بدار.“ آن گاه جبرئیل در آسمانها ندا می دهد: ”ای اهل آسمان‌ها ، خداوند این بندۀ را دوست دارد . شما نیز او را بدارید.“ سپس این محبت در زمین منعکس می شود^۱»

بندگی کن تا که سلطانت کنند
تن رها کن تا همه جانت کنند
ترک این خو کن که انسانت کنند
درد پیدا کن که درمانت کنند
کی ستایش همچو یزدانات کنند
همسر موسی بن سلیمانات کنند
ای که می خواهی سلیمانات کنند
تا عزیز مصر و کنعانات کنند
ای مسلمان تا که سلمانات کنند

خوی حیوانی سزاوار تو نیست
چون نداری درد درمان هم مخواه
بنده شیطانی و دارای امید
سوی حق نا رفته چون داری طمع؟
شکر و تسالیم سلیمانات کو؟
از چه شهوت قدم بیرون گذار
همچو سلمان در مسلمانی بکوش

جوهری

در آینده ، فقط دوستی با مؤمنان سودمند است

الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو الالمقين

زخرف: ۶۷

در آن روز ، دوستان - مگر پرهیزکاران - دشمن یکدیگرند.

امام علی(ع) فرمودند : «معاشره ذوی الفضائل حیوه القلوب.^۱» زندگی و بقای دل
ها در هم نشینی با فاضلان است.

رسیداز دست محبوبی به دستم
که از بوی دل آویز تو مستم
ولیکن مدتی با گل نشستم
و گرنه من همان خاکم که هستم^۲

گلی خوش بوی در حمام روزی
بدو گفتم که مشکی یا عبیری
بگفتامن گلی ناچیز بودم
كمال هم نشین بر من اثر کرد

شرایط برادری و اخوت اسلامی نماز است

فَإِنْ تَابُلُوْ وَ اقَامُوا الصَّوْهُ وَ إِعْتَدُوا الزَّكُوْهُ فَاخْوَانُكُمْ

فِي الدِّينِ وَ نَفْصُلُ الْأَيْتَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

توبه: ۱۱

پس اگر توبه کردند و نماز را برا پا داشتند و زکات دادند ، برادران دینی شما خواهند

بود؛ و ما آیات و نشانه های خود را تفصیل می دهیم برای گروهی که بدانند.
رفاقت وهم نشینی و هم از موانع این راه . روح انسان بسیار حساس است و از چیزهای دیگر متأثر می شود. شاید اگر با امر ویا رفتاری که خلاف طبع اوست برخورد کند ، ابتدا آن را مکروه و ناپسند بینید ؛ اما تدریجاً با آن مأنوس می شود و از آن رنگ می گیرد و قلب آدمی حالت ثابتی ندارد و از القائات شنیده ها تأثیر می پذیرد ؛ بلکه باید گفت بیش ترین اثر را مصاحب و هم نشین انسان در او دارد، به طوری که اگر این هم نشینی ادامه یابد کاملاً همانند یکدیگر می شوند .
دوست خوب و هم نشین صالح مانند یکی از اعضای بدن انسان است که وجودش برای انسان حیاتی است. از این رو قرآن اولین و در عین حال ، مهم ترین شرط برادری دینی را بر پا داشتن نماز و پرداخت زکات شمرده است؛ چه این که اگر کسی حق خدایی را که خالق و رازق اوست ندهد، در دوستی او هیچ فایده ای نخواهد بود.

دوستی باید بر اعتقادات و ارزش‌ها بنا شود

يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ ءاْمَنُوا لَا تَتَخَذُوا عَدُوِّي وَعَدُوكُمْ اولِيَاءَ تَلَقُونَ الَّذِينَ بِالْمُؤْمِنِينَ

متحنه ۱:

ای کسانی که ایمان آورده اید ، دشمن من
و دشمن خودتان را دوستان خود مگیرید...

دوستی و محبت باید حول محور اعتقاد شکل گیرد؛ به طوری که اگر بین
دوستی و اعتقاد تضاد به وجود آمد ، انسان حفظ اعتقاد را بر دوستی ترجیح
دهد . به عبارت دیگر ، تولا ، یعنی دوستی خدا و دوستان او را ، و همچنین تبرا ،
دشمنی دشمنان خدا ، را سرلوحه زندگی خود قرار دهد و برای خدا دوست بدارد
و برای خدا دشمنی کند.

در ادامه آیه ، خداوند مطالبی می آورد که گویا دلیل این فرمان است : «[اینان]
دشمنان خدا] به آنچه بر شما نازل شده است کفر می ورزند و رسول خدا و
شما را به سبب ایمان آوردن به پروردگاریان از شهر و دیارتان بیرون می کنند.
چنین افرادی شایسته دوستی و محبت نیستند.»

سلمیان نبی (ع) فرموده است: «تا ندیده اید شخص با چه کسانی هم نشین است
درباره او قضاوت نکنید؛ زیرا هر کس به وسیله دوستان وهم نشینانش شناخته
می شود و نسبتی بین او و یارانش وجود دارد.^۱»

کم نشین با بدان که صحبت بد گرچه پاکی تو را پلید کند
آفتاب ارچه روشن است آن را پاره ای ابر ناپدید کند

و دوستی با فاسقان و گنهکاران جز حسرت و پشیمانی ثمری ندارد

یویلتی لیتی لم اتخاذ فلانا خلیلاً

فرقان: ۲۸

ای وای بر من ، کاش فلانی را دوست نمی گرفتم!

غالباً دوستان و معاشران ناباب و آلوده انسان را به آلودگی و انحراف می کشانند و از راه خدا و صلاح و سعادت دور می کنند. به فرموده قرآن، در روز قیامت ، آن گاه که انسان در محضر الهی حاضر می شود و پرده های جهل و نادانی کنار می رود و حقایق خود را آن گونه که هستند نشان می دهند، انسان گم راه واز راه حق بازمانده با حسرتی جانکاه و بی ثمربه رفیقش ، که عامل گم راهی او بوده است ، می گوید: «ای کاش ، فاصله میان من و تو فاصله بین شرق و مغرب بود.»^۱ کنایه از این که هرگز با تو آشنا نمی شدم تا در این جانیز همراه تو باشم .

در حدیث است که «هر کس هرچه را دوست برگزیند در قیامت نیز با او محشور می شود ».^۲

کن حذر تا از بلا یابی امان
طبع من از او نمی یابد اثر
آن به سختی این به سستی مظهر
است

هم نشین گردید آتش با حديد
آهن از آتش شود سوزنده تر
بلکه ايمان تو را يغما كند
این مثل در صحبت یا و رفيق

از رفيق نامناسب در جهان
وربگويي هستم از وی سخت تر
آهن از آتش دو صدره برتر است

چون رفاقت بين ايشان شد شدید
طبع آتش می کند در وی اثر
هم نشين بد تو را رسوا كند
وه چه خوش فرموده آن اهل طريق

تاتوانی کن حذر از یار بد
مار بد تنها همین بر جان زند^۱
یار بد بدن بود از مار بد
یار بد بر جان و بر ایمان زند^۲

غفلت از یاد خدا موجب می شود شیاطین هم نشین انسان شوند

و من يعش عن ذكر الرحمن نقىض له، شيطنا فهوله، قرين

زخرف: ۳۶

و هر کس از یاد خدای رحمان [براثراشتغال به شهوات)] [چشم بپوشد] وکوردل شود [برای او شیطانی می گماریم که همواره [برای وسوسه و گم راهی] یار و قرینش باشد.

امام علی(ع) درباره غفلت و لزوم بیداری بیاناتی گویا و زیبا و جامع دارند که به هیچ توضیحی آن ها می آوریم:

- چه شده است که شما را همچون بدن های بی جان و جان های بی بدن و عابدان ناپرهیزگار و بازرگانان بی سود و بهره و بیداران خفته و حاضران غایب و چشم داران نایبنا می بینم؟^۳
- هشدار! هشدار! ای شنوونده، بکوش، بکوش، ای بی خبر، هیچ کس مانند شخص آگاه تو را آگاه و خبردار نمی کند^۴؛
- وای بر فرزند آدم که چون غافل است و گم کرده راه و سرگشته!^۵
- با پیوسته به یاد خدا بودن، پرده غفلت به کنار می رود^۶؛
- هر که از حوادث روزگار غافل شود دست تقدیر مرگ اورا بیدار کند^۷.

- رسول خدا (ص) نیز فرمودند: «غافل ترین مردم کسی است که از دگرگونی
احوال دنیا پند نگیرد.^۱

- حضرت به ابوذر فرمودند: «ای ابوذر، قصد کار نیک کن، هر چند آن را به
کار نبندی تا در زمره غافالن نوشته نشوی.»^۲

امام سجاد (ع) در بیان عوامل غفلت آور فرمودند: «وای بر تو! ای پسر آدم،
بدان که سنگینی پرخوری و سستی و تنبلی حاصل از پر کردن معده و مستی
سیری و نیز غفلت حاصل از قدرت از چیزهایی اند که انسان را در زمینه عمل
کند و تنبل می کنند و ذکر را از یاد می برند و از نزدیک بودن مرگ غافل می
سازند تا جایی که شخص گرفتار دوستی دنیا گویی از مستی شراب دیوانه شده
است.»^۳

شش برنامه مهم اجتماعی در یک آیه
ان الله يأمر بالعدل والاحسان و ايتاي ذي
القربى وينهى عن الفحشاء و المنكر
و البغي يعظكم لعلكم تذكرون

نحل: ۹۰

به بقین خداوند به عدالت و نیکی کردن و ادائی حقوق
خوشیناوند فرمان می دهد؛ و از گناه و عمل ناپسند و تعدی و
تجاوز باز می دارد و شما را پند می دهد؛ باشد که متذکر شوید.
این آیه جامع ترین و کامل ترین آیه ای است که خیر و شر در آن جمع است؛ و
محتوای آن بسیار جذاب است؛ به طوری که در صدر اسلام، بعد از نزول،
دل های فراوانی را متصرف شد.

پیامبر اکرم (ص) فرمودند: «تمام تقوا در این سخن خداوند است.»^۱ آن گاه این آیه را تلاوت کردند. این آیه سه امر دارد و سه نهی؛ و دستور العمل کلی اسلام و یکی از مواد قانون اساسی دین و منشور جهانی آن است. اهمیت این آیه تا جایی است که آخرین سخن امام باقر (ع) در خطبه‌های نماز جمعه همین آیه بود؛ و در پی آن، عرض می‌کرد:

«خدایا، ما را از کسانی قرار ده که اندرز ها را می‌شنوند و به حالشان مفید است.»

به راستی احیای اصول سه گانه عدل و احسان و بخشش به خویشاوندان و مبارزه با انحرافات سه گانه فحشا و مکنر و بغی کافی است تا دنیا ای آباد و آزاد و به دور از هر ظلم و قفر و فساد ایجاد شود.